

О П Р Е Д Е Л Е Н И Е

№

гр. София, 22.02.2022 г.

**АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Първо отделение 14
състав**, в закрито заседание на 22.02.2022 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Пламен Горелски

като разгледа дело номер **9058** по описа за **2021** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Съдебното производство е по реда на чл.чл. 156 – 161 от Данъчно-осигурителния процесуален кодекс.

В. С. Н. оспорва РЕВИЗИОНЕН АКТ № Р-22002219003766-091-001/25.11.2020 г., издаден от органи по приходите при ТД на НАП – С., изменен от директора на Дирекция „Обжалване и данъчно-осигурителна практика“ – С., при ЦУ на НАП с Решение № 1233/13.08.2021 г.

С ревизионния акт е ангажирана отговорност на жалбоподателя В. Н., на основание чл. 19, ал. 1, ал. 2 ДОПК за задължения на [фирма], за ДДС, в общ размер на 3 137 233, 58 лева (главница и лихви). С решението си директорът на Дирекция „ОДОП“ – С. е изменил ревизионния акт, намалявайки размера на дължимия ДДС и определяйки го на 713 805, 70 лева, заедно със съответните лихви.

След насрочване на делото Съдът проведе на 29.11.2021 г. открито съдебно заседание, по време на което упълномощеният от жалбоподателя адвокат заяви, че поддържа жалбите (първоначалната и уточняващата, от 07.10.2021 г.), както и направените доказателствени искания. Съдът, за събиране на доказателства отложи делото за 07.03.2022 г.

С жалбата от 07.10.2021 г. и с молба от 24.11.2021 г. адвокатът е поискал Съдът да спре настоящото съдебно производство, предвид отправеното от Административен съд – Велико Търново, до Съда на ЕС преюдициално питане, за което е образувано дело С-1/2021 г. Въпросите, поставени пред Общостния съд са следните:

1. Съвместното тълкуване на чл.9 от Конвенцията за защита на финансовите интереси на Европейските общности и на разпоредбата на чл.273 от Директива 2006/112/ЕО на Съвета от 28 ноември, 2006 година, относно общата система на данъка върху добавената стойност допуска ли в хармонизираната област на ДДС национален правен инструмент като предвидения в националната разпоредба на чл.19, ал.2 ДОПК, прилагането на който води до последващо пораждане на солидарна отговорност на

данъчнозадължено физическо лице, което не е платец на ДДС, но недобросъвестното поведение на което е довело до неплащане на ДДС от данъчнозадълженото юридическо лице, което е платец на ДДС? 2. Допуска ли тълкуването на тези разпоредби и прилагането на принципа на пропорционалност националният правен инструмент, отразен в разпоредбата на чл.19, ал. 2 ДОПК, и по отношение на начислените лихви върху неплатения в срок от данъчнозадълженото лице ДДС?

3. Противоречи ли на принципа на пропорционалност националният правен инструмент, отразен в разпоредбата на чл.19, ал. 2 ДОПК, в ситуация, при която закъснялото плащане на ДДС, което е довело до олихвяването на задължението за ДДС, не се дължи на поведението на данъчнозадълженото физическо лице, а на поведение на друго лице или на проявлението на обективни обстоятелства?

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД С. – ГРАД в настоящия състав приема, че така формулираните въпроси са пряко относими и към процесния случай, което означава, че за правилното решаване на спора е от съществено значение предстоящото да бъде постановено решение на СЕС, по дело С-1/2021 г.

По тези съображения и на основание чл. 229, ал. 1, т. 4 ГПК, вр. § 2 ДР ДОПК Административен съд София-град, 14^{ти} състав

О П Р Е Д Е Л И:

ОТМЕНЯ протоколното си определение от 29.11.2021 г., с което разглеждането на делото е отложено за 07.03.2022 г.

СПИРА съдебното производство по адм. дело № 9058, по описа за 2021 г., до постановяване на окончателен съдебен акт от Съда на Европейския съюз по дело С-1/2021 г.

Определението подлежи на обжалване с частна жалба пред ВАС, в седемдневен срок от съобщаването.

СЪДИЯ - ДОКЛАДЧИК: